

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 020584 19 Uvp
Banjaluka, 10.06.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi tužioca Javna ustanova T. škola D., koga zastupa punomoćnik T. S., advokat iz D., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 16.03.2017. godine tuženog Ministarstva, u predmetu poništavanja rješenja po pravu nadzora, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020584 17 U od 14.08.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 10.06.2020. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) uvažena je tužba i poništen uvodno označeni akt tuženog kojim se po pravu nadzora poništava tačka 1. konačnog rješenja republičkog prosvjetnog inspektora broj ... od 09.11.2016. godine i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak. Tačkom 1. dispozitiva tog rješenja naloženo je T. školi D. da ukloni nedostatke po konkursu koji je objavljen u dnevnom listu G. S. dana 24.08.2016. godine, za prijem nastavnika za praktičnu nastavu za zanimanje varilac, automehaničar i vodoinstalater - tri izvršioca, na način da Komisija za izbor ponovi bodovanje kandidata po osnovu vremena provedenog na evidenciji nezaposlenih lica koju vodi Zavod za zapošljavanje za područje jedinice lokalne samouprave gdje je nezaposleni kandidat prijavljen i dužini radnog staža, sačini i predloži direktoru škole rang listu kandidata koji ispunjavaju uslove konkursa. Stavom 2. izreke pobijane presude obavezan je tuženi da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u ukupnom iznosu od 877,50 KM, dok je stavom 3. izreke presude odbijen zahtjev zainteresovanih lica B. S. i Ž. M. za nadoknadu troškova upravnog spora.

Uvaženje tužbe i poništenje osporenog akta sud je obrazložio razlozima da je nezakonito postupio tuženi kada je postupajući po službenoj dužnosti, osporenim aktom poništio tačku 1. dispozitiva rješenja republičkog prosvjetnog inspektora od 09.11.2016. godine, pozivajući se na odredbu člana 248. stav 1. tačka 5. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07 i 50/10 - u daljem tekstu: ZOUP). Sud je naveo da ova odredba propisuje da će rješenje koje je konačno u upravnom postupku nadležni organ poništiti po pravu nadzora ako je rješenje doneseno kao posljedica prinude, iznude, ucjene, pritiska ili druge nedozvoljene radnje, a da tuženi zaključuje da njenoj primjeni ima mjesta u odnosu na tačku 1. dispozitiva rješenja od 09.11.2016. godine, jer je inspektor koji je vršio nadzor u vezi sa konkursom za određena radna mjesta za školsku 2016/2017 godinu, objavljenom u dnevnom listu G. S. 24.08.2016. godine, prilikom inspeksijske kontrole bio obmanut, te je zbog pravno nedopuštenog uticaja izvršenog nad njim nepravilno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i nezakonito riješio upravnu stvar. Sud je naveo da tuženi obrazlaže da je republički prosvjetni

inspektor bio obmanut, jer mu tužilac nije dao na uvid sve informacije vezane za radno-pravni status kandidata M. Ž. koja je u školskoj 2014/2015 godina proglašena tehnološkim viškom u ovoj školi iz čega bi ona navodno mogla crpiti prava propisana odredbom člana 76. stav 3. Zakona o srednjem obrazovanju i vaspitanju („Službeni glasnik Republike Srpske” broj 74/08, 106/09, 104/11 i 33/14 - u daljem tekstu: Zakon), iznoseći stav da navodi tuženog i njegovi činjenični i pravni zaključci nemaju uporište u podacima spisa. Ovo stoga što se uvidom u zapisnik broj ... od 20.10.2016. godine o izvršenoj vanrednoj inspekcijskoj kontroli može utvrditi da je tužilac dozvolio i omogućio nesmetano vršenje inspekcijskog pregleda, stavio na uvid sve isprave koje je inspektor tražio i dao inspektoru sva obavještenja i podatke koja je tražio, te obezbjedio sve uslove za nesmetan rad i utvrđivanje činjeničnog stanja, što je osnovano istakao u tužbi. Slijedom prednjeg je po stavu suda paušalan zaključak tuženog da je inspektor bio obmanut zbog navodnog nedobijanja određenih informacija od tužioca i da je to taj pravno nedopušteni uticaj koji je uzrok nepravilno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i nezakonitom rješavanju upravne stvari, tim prije što u spisu ne postoje dokazi da je tuženi pokrenuo postupak pred nadležnim organima zbog navodne radnje tužioca, odnosno davanja nepotpunih podataka republičkom prosvjetnom inspektoru.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tuženi pobija njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu ukratko interpretira zaključak suda koji je poništio osporeni akt iz razloga što se u konkretnom slučaju ne može sa sigurnošću utvrditi ko je, kada i na koji način obmanuo inspektora, pri tome zanemarujući okolnost da je tužilac raspisao konkurs za školsku 2016/2017 godinu, a da prilikom vanredne inspekcijске kontrole inspektoru nije bilo poznato, niti je od tužioca dobio podatak da su u toj školi tri radnice 2012. i 2014. godine proglašene tehnološkim viškom. Ovo je bitno, jer u ovakvoj situaciji uopšte nije bilo osnova da se raspisuje konkurs, što bi inspektor utvrdio da je pred sobom imao ove podatke, jer odredba člana 76. stav 3. Zakona propisuje da je direktor škole dužan da prije raspisivanja konkursa za popunjavanje upražnjenog radnog mjesta sa punom ili nepunom sedmičnom normom na to radno mjesto rasporedi nastavnika ili stručnog saradnika za čijim radom je djelimično ili potpuno prestala potreba u drugoj školi, koja se nalazi na području za koje je osnovan aktiv direktora srednjih škola, ukoliko je navedeno lice sa tim saglasno, a koju odredbu su škole dužne poštovati na način da prvo zaposle svoje radnike koji su proglašeni tehnološkim viškom, pa tek ako takvih lica nema obraćaju se aktivu direktora srednjih škola i traže podatke o radnicima koji su u drugim školama proglašeni tehnološkim viškom. Kako je sud ovu odredbu izgubio iz vida, konačno predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači ili ukine.

Tužilac nije dao odgovor na zahtjev.

Zainteresovana lica, V.G., M. I., S.B., B.S. i Ž.M., nisu dostavila odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev i pobijanu presudu shodno odredbi člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom uvažena tužba i poništen osporeni akt tuženog od 16.03.2017. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tuženi nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Ispravno sud zaključuje da je za rješavanje predmetne upravne stvari i upravnog spora relevantno tumačenje odredbe člana 248. stav 1. tačka 5. ZOUP, pozivom na koju je tuženi

osporenim aktom poništio tačku 1. dispozitiva konačnog rješenja republičkog prosvjetnog inspektora od 09.11.2016. godine, koje rješenje je doneseno u postupku vanredne inspekcijske kontrole i kojim je tužiocu naloženo da otkloni određene nedostatke vezane za bodovanje kandidata po konkursu za radna mjesta za školsku 2016/2017 godinu objavljenom u dnevnom listu G.S. 24.08.2016. godine.

Odredba člana 248. stav 1. tačka 5. ZOUP propisuje da će rješenje koje je konačno u upravnom postupku nadležni organ poništiti po pravu nadzora ako je isto doneseno kao posljedica prinude, iznude, ucjene, pritiska ili druge nedozvoljene radnje. Da bi nadležni organ, u ovom slučaju tuženi, poništio rješenje republičkog prosvjetnog inspektora od 09.11.2016. godine iz razloga koji su navedeni u osporenom aktu, neophodno je bilo utvrditi, dakle pronaći dokaze da je tužilac kao kontrolisani subjekt obmanuo inspektora na način da mu u okviru postupka vanredne inspekcijske kontrole nije dao na uvid sve neophodne isprave, odnosno sve relevantne informacije sa ciljem da se donese odluka koja bi bila suprotna zakonu, a kojih dokaza u upravnom spisu nema, kako to valjano zaključuje nižestepeni sud.

U tom pravcu se osnovano sud poziva na sadržaj zapisnika o izvršenoj vanrednoj inspekcijskoj kontroli od 20.10.2016. godine iz koga proizilazi da je tužilac inspektor dao na uvid sve isprave i informacije koje je on zahtijevao, a vezane za predmetni konkurs, omogućivši mu nesmetan rad i donošenje rješenja od 09.11.2016. godine, pri čemu u spisu nema dokaza da je tuženi protiv tužioca, odnosno odgovornog lica tužioca pokrenuo postupak zbog navodnog nedostavljanja svih relevantnih isprava i informacija, što isto pravilno navodi nižestepeni sud.

Kako dakle, u spisu nema dokaza da je tužilac ili neko od učesnika konkursa na bilo koji način obmanuo republičkog prosvjetnog inspektora ili izvršio bilo kakvu nedozvoljenu radnju u postupku koji je okončan rješenjem od 09.11.2016. godine, neosnovan je zaključak tuženog iz osporenog akta da su se ispunili uslovi iz odredbe člana 248. stav 1. tačka 5. ZOUP za poništenje po pravu nadzora tačke 1. dispozitiva rješenja od 09.11.2016. godine, zbog čega je sud zakonito odlučio kada je osporeni akt poništio, s napomenom da ga je osnovano uklonio iz pravnog prometa, a da zbog prirode ovog postupka (ponišćavanje po pravu nadzora) nije trebao dati uputu tuženom da donese novi upravni akt, jer za to u ovom slučaju shodno odredbi člana 50. ZUS, nema osnova, no ova pogrešna uputa suda nije od uticaja na zakonitost pobijane presude.

Kod takvog stanja stvari ovaj sud nalazi da pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tuženog odbija kao neosnovan na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić